

[Justitsministeren.]

Medfør af Grundlovens § 77, 2det Stykke). Forslaget tilsigter at fastsætte Regler om den formelle Fremgangsmaade efter Grundlovens § 77, 2det Stykke, naar man ønsker den ved en Ekspropriation fastsatte Erstatnings Størrelse underkastet Højesterets Prøvelse. Lovforslaget bestemmer, at Sagen inden 8 Uger, efter at Justitsministeren, til hvem Henvendelsen skal ske, har meddelt den fornødne Tilladelse, skal indbringes for Højesteret ved Udtagelse af Stævning, og Spørgsmaalet forhandles efter de om Domsforhandling i borgerlige Sager i første Instans for Landsretten gældende Regler med visse Lempelser.

Hvis Højesteret finder Klagen begrundet, udpeger den efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 19 om Syn og Skøn Vurderingsmænd, saaledes at det tilkommer Retten baade at bestemme disse Vurderingsmænds Antal, og hvem der skal fungere; desuden fastsætter Retten en Frist, inden hvilken Resultatet skal foreligge.

Ogsaa denne Lov bør jo træde i Kraft samtidig med en ny Grundlov, og jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Danmarks Undergrund.

Valgt blev: *Vilhelm Rasmussen, Chr. Christiansen, Anton Christensen, Jønson, Richard Jørgensen, P. Mortensen, Sørensen (Sejlfod), A. M. Hansen, Steen, Duborg, Himmelstrup, J. E. Nørgaard, Christas Møller, Viggo Hansen og Boeck-Hansen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erstatning for Dyr, der dør som Følge af Mund- og Klovesyge.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3559; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2613).

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at man ved Behandlingen af denne Sag ogsaa kan omtale det private Forslag, der

er forelagt af Medlemmerne af Det frie Folkeparti angaaende Forsikring mod Tab ved Mund- og Klovesyge.

Sagen sattes til Forhandling.

M. F. Mortensen: Enhver, der gaar ind i Landbrugserhvervet, maa være klar over, at han gaar ind til et Erhverv, hvor den ene Skuffelse kan følge efter den anden. Landbruget er maaske det Erhverv, hvor man er mest udsat for, at enhver Beregning kan slaa fejl. Der kan aldrig med Sikkerhed opstilles et Budget for den nærmeste Fremtid. Dygtighed og Fremsynethed kan ikke altid gøre det. Selv den dygtigste Landmand er, naar han om Foraaret har tilsaaet sin Mark og dermed forberedt det kommende Aars Udbytte, udsat for, at der indtræffer Forhold, som han ikke selv er Herre over. Høstudbyttet afhænger af Sommerens mere eller mindre gunstige Vejrforhold. Har Høsten endelig været god og er bjærget godt i Hus, afhænger Udbyttet af de Priser, der kan opnaas for de avlede Produkter, enten de saa skal sælges direkte eller omsættes i forædlede Produkter, Smør, Flæsk, Kød o. s. v., ligesom ogsaa Sygdom og Uheld i Besætningen kan spille ind og forringe Udbyttet i større eller mindre Grad. Det er de Forhold, som enhver, der vælger dette Erhverv, maa regne med.

I fordums Tid var der ingen Steder, hvor Landmændene kunde henvende sig i Haab om at faa en hjælpende Haand til Mildnelse af de uheldige Forhold, der kunde indtræffe. Landmændene maatte selv paa bedste Maade klare Skærene og maatte saa haabe paa bedre Tider. Ved sejt Udholdenhed og Sparsommelighed maatte de se at klare sig igennem, og de, der ikke havde Modstandskraft nok til at staa Krisen igennem, maatte forlade Ejendom og Hjem og være prisgivet Tilfældigheder. Nu er der heldigvis i de senere Aar sket en væsentlig Forandring i disse for Landmændene meget kedelige Forhold. Jeg tænker her paa den Støtte, der i de senere Aar er ydet Landmændene ved de forskellige Foranstaltninger, der er truffet, dels direkte Støtteforanstaltninger, dels andre Foranstaltninger, der i høj Grad har bidraget til at lette Forholdene, naar Krise og andre Vanskeligheder satte ind. Ethvert fornuftigt Menneske maa hilse disse Foranstaltninger med Glæde. Vi viser derved, at vi mere føler os som en Enhed, hvor den ene har Forpligtelse til at hjælpe den anden. Herved sker der ogsaa et Skridt i Retning af en Udligning, saaledes at alle i Samfundet er med til at bære Byr-